

ja ütles: Minne nūud sūt ãrra Peteli
Liñna jure (§. 178.), ja já siñna, ja te-
seál üks Altar selle Jummalale, kës en-
nast sinnule näitas, kui sa omma Wanna
Esawi eest põggenesid (§. 176.). Jakob
andis sedda teada omma Petrele ja Pei-
file, kës temma Seltsis ollid; temma
keskis neid ka ãrrasata ennesti juresit keik
Rujud ehk wodrad Jummalad, mis mo-
nel nende seas ollid (§. 201.), ja ennast
puhastada, et nemmad woiksid folbada
selle Jummalal este (ütles Jakob) kës
mind on wõtnud kualda mo Ahhastusse-
Aal, ja minno jures on olnud keige se
Tee peál, kus ma kaisin. Nemmad
andsid si s Jakobille keik wodra Jumma-
latte Rujud, mis ial nende Kå ollid, ja
temma märtis neid mahha ühhe Tämme
alla, Sefeni Liñna jure.

§. 229. Ja nemmad lässid Teele, ja
Jummalal Hirm tulli nende ümberkaudo
Liñnade

Liñnade peále, et nemmad Jakobbi Poe-
gi talka ei ajanud, kës sedda Mõrtsuka-
ja Rõdwli Eddod Selemi Liñnas ollid
teinud. Nemmad tullid Rahhoga Lusi
Liñna jure, mis Jakob olli hakkanud
Peteli Liñna's niminetama, ja párrast
Ea selle Nimme peále áti. Se olli Seke-
mi Liñnast seitse Pennikoorma Maad Lou-
ne pool, nenda et Jakob nūud jo liggl-
male jennapole hakkas tullema, kus ta
Jesa Isaak ellas. Oh! kui suur wois
Jakobbi Süddame Rõõm nūud olla, kui
ta omma Maestie ja Lastega, ja ni hulga
Petre ja Warrandue sega senna Paika
jure sai, kus ta enne nuiste üksipâni olli
maaganud, ja üks Riwvi teminal Pea-
Padiaks olnud (§. 176.)! Nūud wois
ta Jummalat seál kita keige temma Hea-
teggeniste eest.

§. 230. Ta ehhitas senna Jummalale
ühhe Altari, ja ohverdas temmale Tän-